

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Ματθ. κατ' 33-42)

Εἶπε ὁ Κύριος αὐτῇ τὴν παραβολήν: «Ἐνας γαιοκτήμονας φύτεψε ἓνα ἀμπέλι, τό περίφραξε, ἔσκαψε σ' αὐτό πατητήρι, ἔχτισε πύργο, τό νοίκιασε σέ γεωργούς καί ἔφυγε γιά ἄλλον τόπο. Ὅταν πλησίαζε ἡ ἐποχή τῆς καρποφορίας, ἔστειλε τούς δούλους του στούς γεωργούς νά πάρουν τό μερίδιό του ἀπό τούς καρπούς. Οἱ γεωργοί ὁμως ἔπιασαν τούς δούλους του, κι ἄλλον τόν ἔδειραν, ἄλλον τόν σκότωσαν κι ἄλλον τόν λιθοβόλησαν. Ξανάστειλε ἄλλους δούλους, περισσότερους ἀπό τούς πρώτους καί τούς ἔκαναν τά ἴδια. Τελευταῖον τούς ἔστειλε τό γιό του μέ τή σκέψη: θά σεβαστοῦν τό γιό μου. Οἱ γεωργοί ὁμως, ὅταν εἶδαν τό γιό, εἶπαν μεταξύ τους: αὐτός εἶναι ὁ κληρονόμος. Ἐμπρός, ἄς τόν σκοτώσουμε καί ἄς ἀρπάξουμε τήν κληρονομιά του. Ἔτσι, τόν ἔπιασαν, τόν ἔβγαλαν ἔξω ἀπό τ' ἀμπέλι καί τόν σκότωσαν. Ὅταν λοιπόν ἔρθει ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀμπελιοῦ, τί θά κάνει σ' ἐκείνους τούς γεωργούς;» «Εἶναι κακοί», τοῦ λένε. «Γι' αὐτό θά τούς ἐξολοθρεύσει μέ τό χειρότερο τρόπο καί θά νοικιάσει τό ἀμπέλι σ' ἄλλους γεωργούς, πού θά τοῦ δίνουν τούς καρπούς στήν ἐποχή τους». Τούς λέει ὁ Ἰησοῦς: «Ποτέ δέ διαβάζετε τίς Γραφές; Ὁ λίθος πού τόν πέταξαν σάν ἄχρηστο οἱ οἰκοδόμοι, αὐτός ἔγινε ἀγκωνάρι· ὁ Κύριος τό ἔκανε αὐτό, καί εἶν' ἀξιοθαύμαστο στά μάτια μας».

Παρακαλεῖσθε ὅπως φυλάγετε τό παρόν ἐντυπο λόγο θρησκευτικοῦ περιεχομένου καί τῶν εἰκόνων

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

† ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ἀνθίμου Ἱερομάρτυρος
ἐπισκόπου Νικομηδείας, Πολυδώρου νεομάρτυρος
ΚΥΡΙΑΚΗ 3 Σεπτεμβρίου 2017

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Α' Κορ. ιστ' 13-24)

Αδελφοί, γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. Παρακαλῶ δέ ὑμᾶς, ἀδελφοί οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καί εἰς διακονίαν τοῖς ἀγίοις ἔταξαν ἑαυτούς ἵνα καί ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιοῦτοις καί παντὶ τῷ συνεργοῦντι καί κοπιῶντι. Χαίρω δέ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καί τὸ ὑμῶν. Ἐπιγινώσκετε οὖν τούς τοιοῦτους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἐμῆ χειρὸς Παύλου. Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα. Μαρὰν ἄθᾶ. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀμήν.

Να αναθέτουμε το μέλλον μας στο Θεό. Η απόλυτη εμπιστοσύνη στο Θεό, ἔχει μητέρα τὴν πίστη, με τὴν ὁποία προσευχόμαστε καὶ ἀπολαμβάνουμε τούς καρπούς τῆς ἐλπίδας.

Ἅγιος Παΐσιος Ἀγορεύτης

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Α΄ Κορ. ιστ΄ 13-24)

Αδελφοί, ἀγρυπνεῖτε! Μένετε στέρεοι στήν πίστη! Νά εἶστε γενναῖοι καί δυνατοί! Ὅλες τίς πράξεις σας νά τίς ἐμπνέει ἡ ἀγάπη. Ἔχω νά σᾶς ζητήσω κάτι, ἀδερφοί: Γνωρίζετε τήν οἰκογένεια τοῦ Στεφανά, πού τά μέλη της ὑπῆρξαν ὁ πρῶτος καρπός τοῦ κηρύγματος στήν Ἀχαΐα, κι ἀφιέρωσαν τόν ἑαυτό τους στήν ὑπηρεσία τῶν πιστῶν. Γι' αὐτό κι ἐσεῖς πρέπει νά ἀκοῦτε τέτοιους ἀνθρώπους καθώς καί ὅποιον ἐργάζεται καί κοπιάζει μαζί τους. Εἶμαι πολύ χαρούμενος ἀπό τήν παρουσία κοντά μου τοῦ Στεφανά, τοῦ Φουρτουνάτου καί τοῦ Ἀχαικοῦ, γιατί αὐτοί ἀναπληρῶνουν τό κενό τῆς ἀπουσίας σας. Μοῦ ξεκούρασαν τήν ψυχή, ὅπως καί τή δική σας. Σέ τέτοιους ἀνθρώπους ὀφείλετε ἀναγνώριση. Σᾶς στέλνουν χαιρετισμούς οἱ ἐκκλησίες τῆς Ἀσίας. Πολλούς χριστιανικούς χαιρετισμούς σᾶς στέλνουν ὁ Ἀκύλας καί ἡ Πρίσκιλλα καί ὅλη ἡ ἐκκλησία πού συναθροίζεται σπίτι τους. Σᾶς στέλνουν χαιρετισμούς ὅλοι οἱ ἀδερφοί. Χαιρετήστε ὁ ἕνας τόν ἄλλο μέ ἀδερφικό φίλημα. Ὁ χαιρετισμός αὐτός γράφεται ἀπό μένα τόν Παῦλο μέ τό ἴδιό μου τό χέρι. Ὅποιος δέν ἀγαπάει τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό ἄς εἶναι χωρισμένος ἀπό τό σῶμα τῆς ἐκκλησίας. Μαράν ἀθά - ὁ Κύριος ἔρχεται! Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ νά εἶναι μαζί σας. Στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πού μᾶς ἐνώνει, ἡ ἀγάπη μου εἶναι μαζί μέ ὅλους σας. Ἀμήν.

Να θυμάσαι και να φοβάσαι δύο λογισμούς. Ο ένας λέει: «Εἶσαι ἅγιος» και ο ἄλλος: «Δεν θα σωθεῖς». Κι οι δύο αυτοί λογισμοί προέρχονται ἀπό τον εχθρό, και δεν ἔχουν ἀλήθεια μέσα τους. Εσύ, ὅμως, να σκέφτεσαι: «Εγώ εἶμαι μέγας αμαρτωλός, ἀλλά ο Ελεήμων Κύριος ἀγαπά πολύ τους ἀνθρώπους και θα συγχωρέσει και σ' ἐμένα τις αμαρτίες μου.

Ἅγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Ματθ. κατ΄ 33-42)

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τήν παραβολήν ταύτην· Ἄνθρωπος τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευεν ἀμπελῶνα καί φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε καί ὄρουξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καί ὠκοδόμησεν πύργον, καί ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καί ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, «λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν»;

Πού πρέπει να προσευχόμαστε; Παντού! Δηλαδή; Και στην δουλειά μας, και στο σπίτι μας, και στον δρόμο, και στην αγορά, και ξαπλωμένοι στο κρεβάτι! Παντού και πάντοτε. Μα πιο πολύ στην Εκκλησία. Όλοι μαζί. Αυτή ἡ προσευχή ἔχει πολύ μεγάλη ἀξία και ἰσχύ.

Ἅγιος Ἰωάννης ο Χρυσόστομος